

ха, ради совершенное сравненіе отъ всякія страны, найдобрый корабль отъ колко се бѣха явили до тога въ онова пристанище; кой бѣше толко чудно уподобилъ това сравненіе,

Нарбалъ иступленъ и уstraшенъ, отговори: азъ ща отида да найда того иностранца кой е отъ Кипрскій островъ. Но като се изгуби отъ очи его оный чиновникъ, устремисе кадѣ мене да ми каже бѣду въ кон се нахождамъ: много добро бѣхъ провидѣлъ, рѣче ми, любезный мой Телемаше! Ные сме изгубени! Царь кой день и ноць се мучи отъ зловѣріе свое, сумнясувасе че ты не си отъ острова Кипра; онъ повелѣва да те запратъ; и ако те не предамъ въ руцѣ неговыще ме погуби. Що да сотворимъ сега? О Бози! дайте ни разумъ за да се избавимъ отъ тую бѣду. Требува, о Телемаше, да те заведе въ царскую полату, и ты да кажешъ че си Кипрець, отъ градъ Амагонъ, сынъ одинаго столподѣлателя Венеры. Азъ ще извѣстивамъ че познавахъ по отъ напредъ твоего отца; и сосъ това средство може те остави Царь да си отидешъ, безъ да те испита понадолго: понеже азъ не вида друго средство да избава тбой и мой животъ.

Любезный Нарбале, отговорихъ му, остави да се изгуби единъ злощастенъ, кого урисница иска да изгуби. Азъ зная да умра, Нарбале; познавамъ колко самъ ти долженъ, понеже вида че ще привлеча и тебе въ злополучіе мое. Но не мога опредѣли да излѣжа. Азъ не самъ Кипрець, ниже можа да извѣста че самъ Бози видать мое чистосердечіе, на нихну волю остаетъ да сохранятъ животъ мой ако искатъ со силу свою; но да си го избава сосъ лажи, никогда не ща направи това.